

Αίτημα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 281, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τροποποίηση του Πρωτοκόλλου αριθ. 3 περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Εισαγωγή

Το παρόν αίτημα τροποποίησης του Πρωτοκόλλου αριθ. 3 περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Οργανισμός) υποβάλλεται βάσει του άρθρου 281, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχει διττό σκοπό.

Αφενός, αποσκοπεί στον καθορισμό των συγκεκριμένων τομέων στους οποίους το Γενικό Δικαστήριο καθίσταται αρμόδιο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 256, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποφαινεται επί προδικαστικών ζητημάτων που υποβάλλουν τα δικαστήρια των κρατών μελών δυνάμει του άρθρου 267 της εν λόγω Συνθήκης.

Αφετέρου, έχει σκοπό να συμπεριλάβει στο πεδίο εφαρμογής του μηχανισμού προηγούμενης εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως, ο οποίος άρχισε να ισχύει την 1η Μαΐου 2019, τις αιτήσεις αναιρέσεως που ασκούνται κατά αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες αφορούν αποφάσεις τμημάτων προσφυγών οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης τα οποία υφίσταντο κατά την αναφερθείσα ημερομηνία, πλην όμως δεν μνημονεύονται στο άρθρο 58α, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού, και να επεκτείνει την εφαρμογή του εν λόγω μηχανισμού προηγούμενης εγκρίσεως και στις διαφορές του άρθρου 272 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο αφορά τις ρήτρες διαιτησίας που περιέχονται σε σύμβαση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου συναφθείσα από την Ένωση ή για λογαριασμό της.

Οι δύο ανωτέρω προτάσεις υποβάλλονται εντός πλαισίου χαρακτηριζόμενου από συνεχή αύξηση του φόρτου εργασίας του Δικαστηρίου και έχουν ως σκοπό να του παράσχουν τη δυνατότητα να συνεχίσει να εκπληρώνει την αποστολή που του έχουν αναθέσει οι συντάκτες των Συνθηκών, ήτοι να εξασφαλίζει, εντός εύλογου χρόνου, «την τήρηση του δικαίου κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή των Συνθηκών»¹.

I. Η μεταβίβαση στο Γενικό Δικαστήριο της αρμοδιότητας να αποφαινεται επί προδικαστικών ζητημάτων, τα οποία υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, σε συγκεκριμένους τομείς που καθορίζονται από τον Οργανισμό

Μολονότι οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως, τις οποίες υποβάλλουν τα δικαστήρια των κρατών μελών της Ένωσης, εκδικάζονταν, μέχρι σήμερα, πάντοτε από το Δικαστήριο,

¹ Βλ. το άρθρο 19, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

εντούτοις η δυνατότητα αναθέσεως της εκδικάσεως ορισμένων από τις αιτήσεις αυτές στο Γενικό Δικαστήριο υφίσταται, τυπικώς, από εικοσαετίας και πλέον. Ειδικότερα, κατά τη Διακυβερνητική Διάσκεψη που κατέληξε στην υπογραφή, στις 26 Φεβρουαρίου 2001, της Συνθήκης της Νίκαιας, το άρθρο 225 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τροποποιήθηκε προκειμένου να καταστεί δυνατή η ανάθεση στο Γενικό Δικαστήριο μιας αρμοδιότητας την οποία μέχρι τότε δεν είχε: της αρμοδιότητας «να αποφαινείται επί προδικαστικών ζητημάτων, τα οποία του υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 234, σε συγκεκριμένους τομείς που καθορίζονται από τον Οργανισμό»².

Η δυνατότητα μερικής μεταβίβασης στο Γενικό Δικαστήριο της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου για έκδοση προδικαστικών αποφάσεων, η οποία προβλέφθηκε για πρώτη φορά στη Συνθήκη εντός πλαισίου χαρακτηριζόμενου, ήδη από τότε, από σημαντική αύξηση του φόρτου εργασίας των δύο δικαιοδοτικών οργάνων και συνέπεσε με την έναρξη του τρίτου σταδίου της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και την πρόσφατη τότε έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, αντιμετωπιζόταν από το ίδιο το Δικαστήριο ως μία από τις πιθανές λύσεις του προβλήματος της σωρεύσεως υποθέσεων, από κοινού με άλλα μέτρα όπως η μεταφορά στο Γενικό Δικαστήριο νέων κατηγοριών υποθέσεων ευθειών προσφυγών, η ίδρυση τμημάτων προσφυγών δικαιοδοτικού χαρακτήρα ή η εγκαθίδρυση μηχανισμού «φίλτρου» των αιτήσεων αναίρεσεως³.

Παρά την ύπαρξη της διάταξης αυτής, δεν επήλθε κατά τον χρόνο εκείνο καμία μεταβολή στην κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά τα προδικαστικά ζητήματα. Κατά τα πρώτα έτη μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Νίκαιας την 1η Φεβρουαρίου 2003, δόθηκε προτεραιότητα στην ίδρυση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη μεταφορά στο Γενικό Δικαστήριο όλων των προσφυγών ακυρώσεως και των προσφυγών λόγω παραλείψεως οι οποίες εκδικάζονταν έως τότε από το Δικαστήριο, με την εξαίρεση ορισμένων κατηγοριών προσφυγών που αφορούν διαφορές μεταξύ των θεσμικών οργάνων ή που ασκούνται από κράτη μέλη κατά πράξεων του νομοθέτη της Ένωσης. Οι προδικαστικές παραπομπές παρέμειναν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, το οποίο εξάλλου θέσπισε σημαντικές τροποποιήσεις του κανονισμού διαδικασίας του και έλαβε επίσης διάφορα μέτρα εσωτερικής οργανώσεως που είχαν αξιοσημείωτα αποτελέσματα τόσο ως προς τον αριθμό των περατούμενων υποθέσεων όσο και ως προς τη μέση διάρκεια εκδικάσεως των υποθέσεων, η οποία αποτελούσε ένα από τα κύρια σημεία προβληματισμού που προκάλεσαν τις προαναφερθείσες συζητήσεις σχετικά με το μέλλον του δικαιοδοτικού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το ζήτημα της μερικής μεταβιβάσεως στο Γενικό Δικαστήριο της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου για έκδοση προδικαστικών αποφάσεων επανήλθε στην ημερήσια διάταξη στο πλαίσιο της μεταρρυθμίσεως της δικαιοδοτικής δομής της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία

² Το άρθρο αυτό αντιστοιχεί κατά βάση στο ισχύον άρθρο 256 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ το άρθρο 234 στο οποίο παραπέμπει αντιστοιχεί, με ορολογικής μόνο φύσεως αλλαγές, στο ισχύον άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

³ Βλ., συναφώς, το έγγραφο προβληματισμού σχετικά με «[τ]ο μέλλον του δικαιοδοτικού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης», το οποίο διαβιβάστηκε στο Συμβούλιο τον Μάιο του 1999 (Έγγραφο 8208/99 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 1999), καθώς και τη συμβολή που απηύθυναν στη Διακυβερνητική Διάσκεψη το Δικαστήριο και το Γενικό Δικαστήριο ένα έτος αργότερα.

θεσπίστηκε το 2015⁴, χωρίς όμως και τότε να επέλθει τροποποίηση του Οργανισμού με σκοπό τον καθορισμό των συγκεκριμένων τομέων στους οποίους το Γενικό Δικαστήριο θα μπορούσε να ασκήσει αρμοδιότητα εκδόσεως προδικαστικών αποφάσεων. Το Δικαστήριο, το οποίο κλήθηκε από τον νομοθέτη της Ένωσης να υποβάλει, το αργότερο έως τις 26 Δεκεμβρίου 2017, έκθεση σχετικά με ενδεχόμενες αλλαγές στην κατανομή της αρμοδιότητας για έκδοση προδικαστικών αποφάσεων, ιδίως λαμβανομένου υπόψη του διπλασιασμού του αριθμού των δικαστών του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο της ανωτέρω μεταρρυθμίσεως, εκτίμησε, στην έκθεση αυτή την οποία υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή στις 14 Δεκεμβρίου 2017, ότι δεν ήταν σκόπιμη στο στάδιο εκείνο η μεταβολή στην κατανομή της εν λόγω αρμοδιότητας⁵.

Το Δικαστήριο στήριξε την εκτίμηση αυτή στις εγγενείς δυσχέρειες ενός τέτοιου εγχειρήματος, αλλά επίσης, και κυρίως, στο γεγονός ότι οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως που υποβάλλονταν στο Δικαστήριο εκδικάζονταν ταχέως –ο μέσος χρόνος εκδικάσεως ήταν τότε 15 μήνες–, ενώ βρισκόταν ακόμη σε εξέλιξη η μεταρρύθμιση της δικαιοδοτικής δομής της Ένωσης. Αρκετοί δικαστές απέμενε ακόμη να διοριστούν στο Γενικό Δικαστήριο και έπρεπε επίσης να ληφθούν μέτρα συνδεδεμένα ιδίως με την εσωτερική οργάνωση του δικαιοδοτικού οργάνου, όπως αυτή θα διαμορφωνόταν μετά τη μεταρρύθμιση.

Εντούτοις, μετά την πάροδο πενταετίας η κατάσταση είναι πολύ διαφορετική.

Αφενός, ο αριθμός των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου παρουσίασε έκτοτε ανοδική τάση με αποτέλεσμα, τα τελευταία έτη, τη σταδιακή επιμήκυνση της διάρκειας των διαδικασιών λόγω της δυσχέρειας που αντιμετωπίζει το Δικαστήριο να εκδικάζει με την ίδια ταχύτητα όπως στο παρελθόν αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως οι οποίες όχι μόνο είναι περισσότερες, αλλά έχουν επίσης ολοένα πιο περίπλοκο ή ευαίσθητο περιεχόμενο⁶.

Αφετέρου, η μεταρρύθμιση της δικαιοδοτικής δομής της Ένωσης έχει πλέον ολοκληρωθεί. Από τον Ιούλιο του 2022, το Γενικό Δικαστήριο αποτελείται από συνολικά πενήντα τέσσερις δικαστές, ήτοι δύο δικαστές ανά κράτος μέλος, και κατά τα τελευταία έτη έχει εξετάσει επισταμένως τα ζητήματα της εσωτερικής του οργάνωσης και των μεθόδων εργασίας του, με αποτέλεσμα την καθιέρωση της μερικής εξειδικεύσεως των τμημάτων του, την πιο ενεργή

⁴ Βλ. τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2015/2422 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση του πρωτοκόλλου αριθ. 3 περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 341 της 24ης Δεκεμβρίου 2015, σ. 14).

⁵ Έκθεση υποβληθείσα σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2015/2422 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015 (υπογράμμιση του συντάκτη). Η έκθεση αυτή, η οποία είναι διαθέσιμη σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, είναι αναρτημένη στον ιστότοπο του θεσμικού οργάνου στην εξής διεύθυνση: https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-01/el_2018-01-12_08-43-52_172.pdf.

⁶ Ενώ στο Δικαστήριο το 2016 είχαν υποβληθεί 470 αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως, ο αριθμός τους ανήλθε σε 641 το 2019 και σε 567 το 2021. Κατά τη διάρκεια του ίδιου χρονικού διαστήματος, ο μέσος χρόνος εκδικάσεως των προδικαστικών υποθέσεων ήταν 15 μήνες το 2016, 15,5 μήνες το 2019 και 16,7 μήνες το 2021. Στις 30 Σεπτεμβρίου 2022, ο αριθμός των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως που είχαν εισαχθεί από την αρχή του έτους ανερχόταν σε 420 ενώ ο μέσος χρόνος εκδικάσεως των προδικαστικών υποθέσεων ήταν 17,3 μήνες. Για αναλυτικότερη επισκόπηση των υποθέσεων που εισήχθησαν ενώπιον του Δικαστηρίου κατά το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2017 έως την 30ή Σεπτεμβρίου 2022 και της αναλογίας των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως προς τον συνολικό αριθμό των υποθέσεων, βλ. τον πίνακα του παραρτήματος 1 του παρόντος αιτήματος.

διαχείριση των υποθέσεων και τη συχνότερη παραπομπή σημαντικών ή περίπλοκων υποθέσεων σε ευρύτερους, πενταμελείς δικαστικούς σχηματισμούς. Χάρη στις εξελίξεις αυτές, έχουν δημιουργηθεί οι κατάλληλες συνθήκες ώστε το Γενικό Δικαστήριο να είναι σε θέση να εκδικάζει όχι μόνο μεγαλύτερο αριθμό υποθέσεων ⁷, αλλά επίσης και νέες υποθέσεις πέραν εκείνων που εμπίπτουν στις μέχρι τώρα αρμοδιότητές του.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο εκτιμά ότι, χάριν της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, πρέπει να γίνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπει το άρθρο 256, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να καθοριστούν από τον Οργανισμό οι συγκεκριμένοι τομείς στους οποίους το Γενικό Δικαστήριο καλείται να αποφαινεται επί προδικαστικών ζητημάτων υποβαλλόμενων δυνάμει του άρθρου 267 της Συνθήκης αυτής (1). Αυτός είναι ο σκοπός του πρώτου σκέλους του παρόντος νομοθετικού αιτήματος, στο πλαίσιο του οποίου προσδιορίζονται επίσης, χάριν αυξημένης ασφάλειας δικαίου, το δικαιοδοτικό όργανο το οποίο θα είναι επιφορτισμένο με τη μέριμνα για την τήρηση της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά τις προδικαστικές υποθέσεις (2) και οι απαραίτητες διαδικαστικές εγγυήσεις ώστε η εκδίκαση των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως που θα μεταφερθούν στο Γενικό Δικαστήριο να γίνεται υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες (3).

(1) Οι συγκεκριμένοι τομείς στους οποίους το Γενικό Δικαστήριο καλείται να αποφαινεται επί αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως

Όπως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 256, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου να αποφαινεται επί προδικαστικών ζητημάτων, τα οποία του υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 267, δεν αποτελεί γενική αρμοδιότητα καταλαμβάνουσα το σύνολο των τομέων που καλύπτει το δίκαιο της Ένωσης. Η αρμοδιότητα για έκδοση προδικαστικών αποφάσεων την οποία καλείται να ασκήσει αφορά συγκεκριμένους τομείς, όπερ εξ ορισμού προϋποθέτει ότι οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως που υποβάλλονται από τα δικαστήρια των κρατών μελών θα πρέπει να αφορούν ειδικά τους τομείς αυτούς και να μην εγείρουν οριζόντια ζητήματα ερμηνείας ή κύρους του δικαίου της Ένωσης.

Ειδικότερα, το Δικαστήριο, στο πλαίσιο του προβληματισμού για τον καθορισμό των συγκεκριμένων τομέων ως προς τους οποίους το Γενικό Δικαστήριο θα μπορούσε να κληθεί να αναλάβει την αρμοδιότητα για έκδοση προδικαστικών αποφάσεων, είχε ως γνώμονα τέσσερις παραμέτρους ή κατευθυντήριες αρχές.

Η πρώτη από τις ανωτέρω παραμέτρους αφορά την ανάγκη οι τομείς επί των οποίων θα αποφαινεται το Γενικό Δικαστήριο να προκύπτουν με σαφήνεια από την ανάγνωση ήδη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως και να είναι επαρκώς διακριτοί από τους λοιπούς τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης, προκειμένου να μην ανακύπτουν αμφιβολίες σχετικά με το ακριβές περιεχόμενο των ερωτημάτων που υποβάλλουν τα εθνικά δικαστήρια και, κατά συνέπεια, σχετικά με την αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί επ' αυτών.

⁷ Η διαπίστωση αυτή, η οποία στηρίζεται επίσης στον αριθμό των υποθέσεων που έχουν εισαχθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου από την έκδοση του κανονισμού 2015/2422 και μετέπειτα, δεν λαμβάνει υπόψη το ενδεχόμενο αύξησης του φόρτου εργασίας του λόγω της νομοθετικής και κανονιστικής δραστηριότητας της Ένωσης, ιδίως όσον αφορά τον τομέα των ψηφιακών τεχνολογιών.

Η δεύτερη και η τρίτη παράμετρος συνδέονται, αντιστοίχως, με τον προσδιορισμό τομέων στο πλαίσιο των οποίων εγείρεται περιορισμένος αριθμός ζητημάτων αρχής και στους οποίους υπάρχει πλούσια νομολογία του Δικαστηρίου, ικανή να καθοδηγήσει το Γενικό Δικαστήριο κατά την άσκηση της νέας αρμοδιότητάς του και να αποτρέψει τυχόν κίνδυνο έλλειψης συνοχής στη νομολογία ή νομολογιακών αποκλίσεων.

Τέλος, το Δικαστήριο εστίασε τις προσπάθειές του στον εντοπισμό τομέων στο πλαίσιο των οποίων ο αριθμός προδικαστικών παραπομπών είναι αρκετά υψηλός ώστε η μεταφορά στο Γενικό Δικαστήριο των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως στους τομείς αυτούς να έχει πραγματικό αντίκτυπο στον φόρτο εργασίας του Δικαστηρίου. Πράγματι, η μεταφορά μικρού μόνον αριθμού υποθέσεων –ακόμη και αν αυτές αφορούν συγκεκριμένους τομείς– δεν θα οδηγούσε στην επιθυμητή ελάφρυνση του φόρτου εργασίας του Δικαστηρίου.

Βάσει των ανωτέρω –και αφού εξέτασε διεξοδικά τα σχετικά στατιστικά στοιχεία που αφορούν τις περατωθείσες υποθέσεις από το Δικαστήριο μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2017 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2022⁸–, το Δικαστήριο εντόπισε έξι τομείς οι οποίοι ανταποκρίνονται στις προαναφερθείσες παραμέτρους: το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως, τον τελωνειακό κώδικα και τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία, την αποζημίωση των επιβατών και την παροχή βοήθειας σε αυτούς, καθώς και το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου.

Ειδικότερα, οι ανωτέρω τομείς, οι οποίοι απαριθμούνται στην πρώτη παράγραφο του νέου άρθρου 50β που προτείνεται να προστεθεί στον Οργανισμό⁹, είναι σαφώς οριοθετημένοι και επαρκώς διακριτοί από άλλους τομείς που καλύπτει το δίκαιο της Ένωσης, διέπονται από περιορισμένο αριθμό πράξεων του παραγώγου δικαίου και, όπως προκύπτει από τα προαναφερθέντα στατιστικά στοιχεία, σπανίως αποτελούν αφορμή για την έκδοση αποφάσεων με τις οποίες επιλύονται ζητήματα αρχής, δεδομένου ότι, επί συνόλου περισσότερων των 630 υποθέσεων, μόνον τρεις εκδικάστηκαν από το τμήμα μείζονος συνθέσεως του Δικαστηρίου κατά τη διάρκεια της υπό εξέταση περιόδου. Εξάλλου, στους τομείς αυτούς υπάρχει πλούσια νομολογία του Δικαστηρίου και, συνεπώς, περιορίζεται σε σημαντικό βαθμό ο κίνδυνος νομολογιακών αποκλίσεων.

Μολονότι η μεταβίβαση στο Γενικό Δικαστήριο της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου να αποφαινεται επί των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως που υποβάλλονται στους προαναφερθέντες τομείς αναμένεται να έχει ως αποτέλεσμα σημαντική ελάφρυνση του φόρτου εργασίας του Δικαστηρίου, δεδομένου ότι οι αιτήσεις αυτές αντιπροσωπεύουν κατά μέσο όρο περίπου το 20 % του συνόλου των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως που υποβάλλονται ετησίως στο Δικαστήριο, πρέπει εντούτοις να προσδιορισθούν επακριβώς οι κανόνες επιμερισμού της αρμοδιότητας για έκδοση προδικαστικών αποφάσεων μεταξύ του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο θα εκδικάζονται οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως από το Γενικό Δικαστήριο. Αυτό είναι το αντικείμενο της δεύτερης και της τρίτης παραγράφου του άρθρου 50β.

⁸ Τα στατιστικά αυτά στοιχεία περιλαμβάνονται στα παραρτήματα 2 και 3 του παρόντος αιτήματος.

⁹ Βλ. άρθρο 2 του προτεινόμενου κανονισμού.

(2) Ένα και μόνο δικαιοδοτικό όργανο επιφορτισμένο να παραλαμβάνει τις αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως και να μεριμνά για την τήρηση της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου, όσον αφορά τις προδικαστικές υποθέσεις

Δεδομένου ότι το κριτήριο της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου είναι ουσιαστικό και οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως μπορεί να έχουν μικτό χαρακτήρα και να περιέχουν ερωτήματα που ανάγονται σε περισσότερους του ενός τομείς, είναι σημαντικό να μην εναπόκειται στο ίδιο το αιτούν δικαστήριο η επίλυση του ζητήματος αν ορισμένη αίτηση προδικαστικής αποφάσεως εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Ως εκ τούτου, για λόγους τόσο ασφάλειας δικαίου όσο και ταχύτητας, το άρθρο 50β, παράγραφος 2, του Οργανισμού ορίζει ότι, όπως συμβαίνει και σήμερα, το σύνολο των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου, το οποίο και θα διαβιβάζει την αίτηση στο Γενικό Δικαστήριο, αφού εξακριβώσει, κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό διαδικασίας του, ότι αυτή εμπίπτει αποκλειστικώς σε έναν ή περισσότερους από τους συγκεκριμένους τομείς του άρθρου 50β, παράγραφος 1, του Οργανισμού.

Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι η εξακρίβωση στην οποία θα προβαίνει κατά τα ανωτέρω το Δικαστήριο δεν συνιστά εκτίμηση περί του αν είναι σκόπιμο η υπόθεση να παραπεμφθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ή να κρατηθεί από το Δικαστήριο, με γνώμονα το ενδιαφέρον που παρουσιάζουν τα προδικαστικά ερωτήματα. Η εξακρίβωση αυτή θα σκοπεί αποκλειστικώς στη διασφάλιση της τήρησης της αρχής της δοτής αρμοδιότητας, δεδομένου ότι το άρθρο 256, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ουδόλως απονέμει στο Γενικό Δικαστήριο αρμοδιότητα να αποφαινεται επί προδικαστικών ζητημάτων που δεν θα ενέπιπταν σε έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους τομείς, καθοριζόμενους από τον Οργανισμό. Ως εκ τούτου, οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως οι οποίες τυχόν θα καλύπτουν τόσο τομείς που απαριθμούνται στο άρθρο 50β, παράγραφος 1, του Οργανισμού όσο και τομείς που δεν εμπίπτουν στο άρθρο αυτό θα εκδικάζονται από το Δικαστήριο, ενώ οι αιτήσεις που θα αφορούν αποκλειστικώς έναν ή περισσότερους τομείς του άρθρου αυτού θα διαβιβάζονται άνευ ετέρου στο Γενικό Δικαστήριο, ανεξαρτήτως του διακυβεύματος της υποθέσεως ή της σπουδαιότητας των υποβαλλόμενων ερωτημάτων.

Είναι αυτονόητο ότι η διαβίβαση μιας αίτησης προδικαστικής αποφάσεως στο Γενικό Δικαστήριο δεν θίγει ούτε την ευχέρεια του δικαιοδοτικού αυτού οργάνου να παραπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο αν κρίνει ότι αυτή «συνεπάγεται την έκδοση απόφασης επί αρχής, η οποία ενδέχεται να θίξει την ενότητα ή τη συνοχή του δικαίου της Ένωσης», ούτε τη δυνατότητα του ίδιου του Δικαστηρίου να επανεξετάσει την απόφαση που θα εκδώσει το Γενικό Δικαστήριο, «εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να θιγεί η ενότητα ή η συνοχή του δικαίου της Ένωσης»¹⁰. Εντούτοις, η επανεξέταση θα πρέπει να έχει εξαιρετικό χαρακτήρα. Πράγματι, δεδομένου ότι η υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως συνεπάγεται αναστολή της ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου διαδικασίας, εν αναμονή της απαντήσεως

¹⁰ Βλ., συναφώς, τη διατύπωση του άρθρου 256, παράγραφος 3, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου στα υποβληθέντα ερωτήματα, η εκδίκαση της αιτήσεως από το Γενικό Δικαστήριο θα πρέπει να έχει οριστικό, κατ' αρχήν, χαρακτήρα.

Στο ανωτέρω πλαίσιο και χάριν μιας ενιαίας προσεγγίσεως όσον αφορά την εκδίκαση των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως από το Δικαστήριο και το Γενικό Δικαστήριο, τα δύο αυτά δικαιοδοτικά όργανα θεώρησαν, κατά την εκπόνηση του παρόντος νομοθετικού αιτήματος, ότι πρέπει να παρασχεθούν ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις στα εθνικά δικαστήρια, στους διαδίκους της κύριας δίκης και στους κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού λοιπούς ενδιαφερομένους.

(3) Οι διαδικαστικές εγγυήσεις που είναι αναγκαίες προκειμένου οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως να τυγχάνουν της αυτής δικονομικής μεταχειρίσεως από το Δικαστήριο και από το Γενικό Δικαστήριο

Ως εκ τούτου, εισάγονται στον Οργανισμό τρεις διαδικαστικές εγγυήσεις.

Πρώτον, στο άρθρο 50β, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του Οργανισμού προβλέπεται ότι το Γενικό Δικαστήριο θα αναθέτει τις αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως σε τμήματα που θα ορισθούν προς τον σκοπό αυτόν. Ο ορισμός τέτοιων τμημάτων –που δεν είναι άγνωστος στο Γενικό Δικαστήριο δεδομένου ότι η λύση αυτή εφαρμόζεται ήδη επιτυχώς για την εκδίκαση των υπαλληλικών υποθέσεων και των υποθέσεων πνευματικής ιδιοκτησίας– αναμένεται να διευκολύνει την ανάληψη της εκδικάσεως του νέου αυτού είδους υποθέσεων από το Γενικό Δικαστήριο, ενώ ταυτόχρονα είναι ικανός να συμβάλει στην αυξημένη ομοιομορφία κατά τον χειρισμό των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως στους οικείους συγκεκριμένους τομείς, δεδομένου ότι όλες οι αιτήσεις θα εκδικάζονται από το ίδιο τμήμα ή τα ίδια τμήματα του Γενικού Δικαστηρίου.

Η δεύτερη εγγύηση περί του ότι οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως θα τυγχάνουν της αυτής δικονομικής μεταχειρίσεως από το Δικαστήριο και από το Γενικό Δικαστήριο προβλέπεται στο άρθρο 50β, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού και συνίσταται στον ορισμό, από το Γενικό Δικαστήριο, γενικού εισαγγελέα για κάθε προδικαστική υπόθεση που θα εκδικάζει. Όπως και στο Δικαστήριο, ο ορισμός γενικού εισαγγελέα δεν θα συνεπάγεται μεν την κατά σύστημα ανάπτυξη προτάσεων στις υποθέσεις αυτές, δεδομένου ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, πέμπτο εδάφιο, του Οργανισμού –το οποίο εφαρμόζεται και στο Γενικό Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού–, μια υπόθεση μπορεί να εκδικασθεί χωρίς προτάσεις γενικού εισαγγελέα, εφόσον δεν εγείρει κανένα νέο νομικό ζήτημα, αλλά θα συμβάλλει στην εμπεριστατωμένη ανάλυση της υποθέσεως από το δικαιοδοτικό αυτό όργανο, καθώς θα υπάρχει και εδώ διπλός έλεγχος σε κάθε υπόθεση, λαμβανομένου υπόψη ότι η μελέτη της δικογραφίας από τον ορισθέντα ως γενικό εισαγγελέα θα μπορεί να συμπληρώσει, να αποσαφηνίσει ή να εμπλουτίσει την ανάλυση στην οποία προβαίνει ο εισηγητής δικαστής στην προκαταρκτική έκθεσή του.

Τέλος, κατά το μέτρο που ορισμένες αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως, αλλά επίσης και άλλες υποθέσεις, ενδέχεται να πρέπει να υποβληθούν στην κρίση περισσότερων από πέντε δικαστών, το παρόν νομοθετικό αίτημα προβλέπει την τροποποίηση του άρθρου 50 του Οργανισμού προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να έχει τη δυνατότητα να συνέρχεται και σε

τμήμα διευρυμένης συνθέσεως, ενδιάμεσης μεταξύ της πενταμελούς και της μείζονος, δεκαπενταμελούς συνθέσεως. Πράγματι, το τμήμα μείζονος συνθέσεως του Γενικού Δικαστηρίου δεν θα πρέπει να συγκαλείται για να αποφανθεί επί των προδικαστικών ζητημάτων που θα διαβιβάζονται στο Γενικό Δικαστήριο, δεδομένου ότι, αφενός, οι υποθέσεις οι οποίες συνεπάγονται την έκδοση αποφάσεως επί αρχής και οι οποίες συνήθως εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του τμήματος μείζονος συνθέσεως θα πρέπει να παραπέμπονται στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 256, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και, αφετέρου, λόγω του αριθμού των δικαστών που συγκροτούν το τμήμα μείζονος συνθέσεως, θα υπήρχε η πιθανότητα να αποφανθούν επί προδικαστικών υποθέσεων δικαστές που δεν ανήκουν στα τμήματα που θα ορισθούν προς τον σκοπό αυτόν, όπερ θα μπορούσε να αποδυναμώσει την εγγύηση που προβλέπεται στο άρθρο 50β, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του Οργανισμού. Το άρθρο 50, τρίτο εδάφιο, ορίζει συναφώς ότι ο κανονισμός διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου θα ορίσει τη σύνθεση των τμημάτων καθώς και τις περιστάσεις και προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα συνέρχεται το Γενικό Δικαστήριο σε κάθε έναν από τους ανωτέρω διαφορετικούς δικαστικούς σχηματισμούς.

Όλα τα ανωτέρω μέτρα από κοινού θεωρούμενα αναμένεται να δώσουν τη δυνατότητα στο Γενικό Δικαστήριο να χειριστεί κατά τον βέλτιστο δυνατό τρόπο τη νέα αυτή αρμοδιότητα, ενώ ταυτόχρονα είναι ικανά να συμβάλλουν στην ομοιόμορφη ερμηνεία και εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, ανεξάρτητα από το ποιο δικαιοδοτικό όργανο θα κληθεί να αποφανθεί επί της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως.

II. Η επέκταση, όσον αφορά το Δικαστήριο, του μηχανισμού προηγούμενης εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως

Ενώ το πρώτο σκέλος του παρόντος αιτήματος για τροποποίηση του Οργανισμού είναι μάλλον καινοτόμο, το δεύτερο σκέλος του έχει, αντιθέτως, πιο περιορισμένη εμβέλεια. Σκοπός του είναι, απλώς, να περιληφθούν, στο πεδίο εφαρμογής του μηχανισμού προηγούμενης εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως, οι αιτήσεις αναιρέσεως που ασκούνται κατά αποφάσεων ή διατάξεων του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες αφορούν αποφάσεις ανεξάρτητων τμημάτων προσφυγών οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης τα οποία υφίσταντο ήδη κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος του προαναφερθέντος μηχανισμού, την 1η Μαΐου 2019, αλλά δεν μνημονεύθηκαν στο άρθρο 58α του Οργανισμού, καθώς και να επεκτείνει τον μηχανισμό προηγούμενης εγκρίσεως και στις αιτήσεις αναιρέσεως κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου που εκδίδονται κατ' εφαρμογήν ρητρών διαιτησίας.

Ειδικότερα, ο μηχανισμός προηγούμενης εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως, όπως θεσπίστηκε το 2019, έχει εφαρμογή επί των αιτήσεων αναιρέσεως που ασκούνται κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες αφορούν τις αποφάσεις των ανεξάρτητων τμημάτων προσφυγών τεσσάρων γραφείων ή οργανισμών της Ένωσης των οποίων γίνεται ρητή μνεία στο άρθρο 58α, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού¹¹, καθώς και επί των αιτήσεων αναιρέσεως που ασκούνται κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες αφορούν απόφαση ανεξάρτητου τμήματος προσφυγών το οποίο έχει συσταθεί μετά

¹¹ Πρόκειται, αντιστοίχως, για το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών, τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων και τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Αεροπορική Ασφάλεια.

την 1η Μαΐου 2019 στο πλαίσιο οποιουδήποτε άλλου γραφείου ή οργανισμού της Ένωσης και το οποίο πρέπει υποχρεωτικώς να αποφανθεί πριν ασκηθεί ένδικο βοήθημα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Πλην όμως, την 1η Μαΐου 2019, υπήρχαν ήδη όργανα και οργανισμοί της Ένωσης στο πλαίσιο των οποίων είχε συσταθεί ανεξάρτητο τμήμα προσφυγών, που όμως δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των οργάνων και οργανισμών της Ένωσης του πρώτου εδαφίου του άρθρου 58α του Οργανισμού. Πρόκειται, για παράδειγμα, για τον Οργανισμό Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, την Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών ή ακόμη για τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας.

Δεδομένου ότι δεν συντρέχει ιδιαίτερος λόγος για να μην περιληφθούν στον προαναφερθέντα κατάλογο, προτείνεται, χάριν συνοχής, η τροποποίηση του άρθρου 58α του Οργανισμού προκειμένου να προστεθούν αυτά τα όργανα ή οργανισμοί που υφίσταντο ήδη την 1η Μαΐου 2019 στον κατάλογο των τεσσάρων οργάνων που ήδη περιλαμβάνονται στο άρθρο αυτό και να προβλεφθεί, στο ίδιο άρθρο, ότι η εξέταση των αιτήσεων αναιρέσεως που ασκούνται κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου, οι οποίες αφορούν απόφαση (ενός εκ) των τμημάτων προσφυγών των οργάνων ή οργανισμών αυτών, εξαρτάται από την προηγούμενη έγκριση της εξετάσεως από το Δικαστήριο. Κατά το άρθρο 58α, τρίτο εδάφιο, η εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως θα εγκριθεί επομένως, εν όλω ή εν μέρει, μόνον εφόσον εγείρει σημαντικό ζήτημα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

Στο ίδιο πνεύμα, το Δικαστήριο προτείνει εξάλλου να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής του μηχανισμού προηγούμενης εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως και στις αιτήσεις αναιρέσεως που ασκούνται κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες αφορούν την εκτέλεση σύμβασης που συνάπτεται από την Ένωση ή για λογαριασμό της και περιλαμβάνει ρήτρα διαιτησίας, υπό την έννοια του άρθρου 272 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε αντίθεση προς τις υποθέσεις για τις οποίες γίνεται λόγος στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 58α, οι υποθέσεις που εισάγονται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δυνάμει ρήτρας διαιτησίας που περιέχεται σε σύμβαση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου συναφθείσα από την Ένωση ή για λογαριασμό της δεν έχουν μεν προηγουμένως εξεταστεί από ανεξάρτητο τμήμα προσφυγών πριν υποβληθούν στον δικαστικό έλεγχο του Γενικού Δικαστηρίου, πλην όμως το Γενικό Δικαστήριο δεν καλείται στις υποθέσεις αυτές να εφαρμόσει επί της ουσίας της ένδικης διαφοράς παρά μόνο το εθνικό δίκαιο στο οποίο παραπέμπει η ρήτρα διαιτησίας, και όχι το δίκαιο της Ένωσης. Ως εκ τούτου, κατά το μέτρο που οι αιτήσεις αναιρέσεως στον τομέα αυτόν δεν εγείρουν κατ' αρχήν σημαντικά ζητήματα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο εκτιμά ότι θα πρέπει να υπάγονται στον ίδιο μηχανισμό που ισχύει όσον αφορά τις αιτήσεις αναιρέσεως που ασκούνται κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες αφορούν τις αποφάσεις των προαναφερθέντων τμημάτων προσφυγών.

Κατάλογος παραρτημάτων:

- 1) Υποθέσεις εισαχθείσες ενώπιον του Δικαστηρίου μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2017 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2022 – Κατανομή με βάση τη φύση των διαδικασιών

- 2) Υποθέσεις περατωθείσες από το Δικαστήριο μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2017 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2022 – Κατανομή με βάση τη φύση των διαδικασιών
- 3) Προδικαστικές υποθέσεις περατωθείσες από το Δικαστήριο μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2017 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2022 στους συγκεκριμένους τομείς τους οποίους αφορά το νομοθετικό αίτημα

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ, Ευρατόμ) 2022/... του ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της ...

για την τροποποίηση του πρωτοκόλλου αριθ. 3 περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ,

έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το
άρθρο 256, παράγραφος 3, και το άρθρο 281, δεύτερο εδάφιο,

έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας
και ιδίως το άρθρο 106α, παράγραφος 1,

έχοντας υπόψη το από 30 Νοεμβρίου 2022 αίτημα του Δικαστηρίου,

κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της ...,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το Δικαστήριο, κατόπιν της πρόσκλησης που του απηύθυναν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στις 16 Δεκεμβρίου 2015¹², υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, στις 14 Δεκεμβρίου 2017, έκθεση σχετικά με ενδεχόμενες τροποποιήσεις στην κατανομή της αρμοδιότητας για προδικαστικές αποφάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μολονότι, στην έκθεση αυτή, το Δικαστήριο εκτίμησε ότι, κατά την τελευταία αυτή ημερομηνία, δεν ήταν σκόπιμο να προταθούν τροποποιήσεις όσον αφορά την εκδίκαση των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως που υποβάλλονται δυνάμει του εν λόγω άρθρου 267, τόνισε εντούτοις ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο μεταβιβάσεως, σε μεταγενέστερο στάδιο, αρμοδιότητας προς έκδοση προδικαστικών αποφάσεων σε ορισμένους συγκεκριμένους τομείς, εάν η αύξηση του αριθμού και της πολυπλοκότητας των υποβαλλόμενων στο Δικαστήριο αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως είναι τέτοια ώστε να

¹² Βλ. το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2015/2422 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση του πρωτοκόλλου αριθ. 3 περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 341 της 24.12.2015, σ. 14).

την επιβάλλει η ορθή απονομή της δικαιοσύνης. Εξάλλου, η μεταβίβαση αυτή συνάδει με τη βούληση των συντακτών της Συνθήκης της Νίκαιας, οι οποίοι, αποσκοπώντας στην ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του δικαιοδοτικού συστήματος της Ένωσης, προέβλεψαν τη δυνατότητα συμμετοχής του Γενικού Δικαστηρίου στον χειρισμό των αιτήσεων αυτών.

(2) Τα στατιστικά στοιχεία του Δικαστηρίου καταδεικνύουν ότι ο αριθμός των εκκρεμών προδικαστικών υποθέσεων αυξάνεται και ότι ο μέσος χρόνος εκδίκασής τους επιμηκώνεται. Η κατάσταση αυτή δεν οφείλεται μόνο στον αυξημένο αριθμό των αιτήσεων που υποβάλλονται κατ' έτος στο Δικαστήριο, αλλά επίσης και στο γεγονός ότι ολοένα και περισσότερα από τα ζητήματα που τίθενται ενώπιόν του είναι ιδιαίτερος περίπλοκα ή ευαίσθητα. Προκειμένου να δοθεί στο Δικαστήριο η δυνατότητα να συνεχίσει την εκπλήρωση της αποστολής του, πρέπει, χάριν της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, να γίνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπει το άρθρο 256, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να μεταβιβαστεί στο Γενικό Δικαστήριο η αρμοδιότητα να αποφαινεται επί προδικαστικών ζητημάτων, τα οποία υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 267 της εν λόγω Συνθήκης, σε συγκεκριμένους τομείς καθοριζόμενους από τον Οργανισμό.

(3) Το Γενικό Δικαστήριο είναι πλέον σε θέση να αντιμετωπίσει την αύξηση του φόρτου εργασίας που θα προκύψει λόγω της ανωτέρω μεταβίβασης αρμοδιότητας, χάρη στον διπλασιασμό του αριθμού των δικαστών του και στα μέτρα που λήφθηκαν στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της δικαιοδοτικής δομής της Ένωσης με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2015/2422 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹³. Δεδομένου όμως ότι ο φόρτος εργασίας του Γενικού Δικαστηρίου συνδέεται στενά με την εξέλιξη της δραστηριότητας της Ένωσης, θα πρέπει να διασφαλιστεί η δυνατότητά του να συνεχίσει να ασκεί πλήρως τον δικαστικό του έλεγχο έναντι των θεσμικών και των λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης, ενδεχομένως μέσω της ενίσχυσης του προσωπικού του.

(4) Για λόγους ασφάλειας δικαίου, οι τομείς στους οποίους θα ανατεθεί στο Γενικό Δικαστήριο αρμοδιότητα για έκδοση προδικαστικών αποφάσεων θα πρέπει να είναι σαφώς οριοθετημένοι και επαρκώς διακριτοί από άλλους τομείς. Εξάλλου, στους ίδιους τομείς πρέπει να υπάρχει πλούσια νομολογία του Δικαστηρίου ικανή να καθοδηγήσει το Γενικό Δικαστήριο κατά την άσκηση της αρμοδιότητάς του για έκδοση προδικαστικών αποφάσεων.

(5) Επιπλέον, οι συγκεκριμένοι αυτοί τομείς πρέπει να καθοριστούν λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης ο αριθμός των υποθέσεων από την εξέταση των οποίων θα απαλλαγεί το Δικαστήριο να είναι τέτοιος ώστε να έχει πραγματικό αντίκτυπο στον φόρτο εργασίας του.

(6) Το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, οι ειδικοί φόροι καταναλώσεως, ο τελωνειακός κώδικας και η δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία πληρούν το σύνολο των προαναφερθέντων κριτηρίων προκειμένου να μπορούν

¹³ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2015/2422 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση του πρωτοκόλλου αριθ. 3 περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 341 της 24.12.2015, σ. 14).

να θεωρηθούν ως συγκεκριμένοι τομείς υπό την έννοια του άρθρου 256, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(7) Το ίδιο ισχύει όσον αφορά την αποζημίωση των επιβατών και την παροχή βοήθειας σε αυτούς, καθώς και ως προς το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου. Πέραν του ότι οι δύο αυτοί τομείς πληρούν επίσης τα προαναφερθέντα κριτήρια, το Γενικό Δικαστήριο είναι πλήρως σε θέση να αποφαινεται επί των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως που εμπίπτουν στους τομείς αυτούς, δεδομένου ότι η χρήσιμη ερμηνεία των κρίσιμων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης καθορίζεται, σε μεγάλο βαθμό, από το πραγματικό και τεχνικό πλαίσιο των σχετικών αιτήσεων.

(8) Λαμβανομένου υπόψη ότι το εφαρμοστέο κριτήριο για την κατανομή της αρμοδιότητας για έκδοση προδικαστικών αποφάσεων μεταξύ του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου είναι ουσιαστικό, είναι σημαντικό, για λόγους ασφάλειας δικαίου και ταχύτητας, να μην εναπόκειται στο ίδιο το αιτούν δικαστήριο η επίλυση του ζητήματος ποιο δικαιοδοτικό όργανο της Ένωσης είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως. Ως εκ τούτου, κάθε αίτηση προδικαστικής αποφάσεως θα πρέπει να εισάγεται ενώπιον ενός και μόνο δικαιοδοτικού οργάνου, ήτοι του Δικαστηρίου, το οποίο θα διαπιστώνει, σύμφωνα με όσα θα προβλεφθούν λεπτομερώς στον κανονισμό διαδικασίας του, αν η αίτηση εμπίπτει αποκλειστικώς σε έναν ή περισσότερους συγκεκριμένους τομείς καθοριζόμενους από τον Οργανισμό του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, κατά συνέπεια, αν πρέπει να εκδικαστεί από το Γενικό Δικαστήριο. Ειδικότερα, το Δικαστήριο θα διατηρήσει την αρμοδιότητα να αποφαινεται επί των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως οι οποίες, μολονότι μπορούν να υπαχθούν στους συγκεκριμένους τομείς, αφορούν επίσης και άλλους τομείς, δεδομένου ότι το άρθρο 256, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν προβλέπει καμία δυνατότητα μεταβίβασης στο Γενικό Δικαστήριο της αρμοδιότητας για έκδοση προδικαστικών αποφάσεων σε τομείς άλλους πλην των εν λόγω συγκεκριμένων τομέων.

(9) Προκειμένου να παρασχεθούν στα εθνικά δικαστήρια, καθώς και στους κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού ενδιαφερομένους, οι αυτές εγγυήσεις με τις παρεχόμενες το Δικαστήριο, θα θεσπιστούν ως προς το Γενικό Δικαστήριο δικονομικές διατάξεις, αντίστοιχες με εκείνες που εφαρμόζει το Δικαστήριο, για την εκδίκαση των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως, ιδίως όσον αφορά τον ορισμό γενικού εισαγγελέα.

(10) Λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της προδικαστικής διαδικασίας σε σχέση με τις ευθείες προσφυγές για τις οποίες είναι αρμόδιο το Γενικό Δικαστήριο, οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως πρέπει να ανατίθενται σε τμήματα του Γενικού Δικαστηρίου που θα ορίζονται προς τον σκοπό αυτόν.

(11) Επιπλέον, προκειμένου να διαφυλάσσεται η συνοχή των προδικαστικών αποφάσεων που θα εκδίδει το Γενικό Δικαστήριο και χάριν της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, θα πρέπει να προβλεφθεί τμήμα διευρυμένης συνθέσεως, ενδιάμεσης μεταξύ της πενταμελούς και της μείζονος συνθέσεως.

(12) Από τα στατιστικά στοιχεία του Δικαστηρίου προκύπτει εναργώς ο αυξημένος αριθμός των αιτήσεων αναιρέσεως που ασκούνται κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου. Για να διαφυλαχθεί η αποτελεσματικότητα της αναιρετικής διαδικασίας και να δοθεί στο Δικαστήριο η δυνατότητα να επικεντρωθεί στις αιτήσεις αναιρέσεως που εγείρουν σημαντικά νομικά ζητήματα, πρέπει να επεκταθεί ο μηχανισμός προηγούμενης εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως και να ληφθεί συγχρόνως μέριμνα ώστε να τηρούνται οι εγγυήσεις οι οποίες είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία.

(13) Υπό το πρίσμα αυτό, πρέπει, αφενός, να επεκταθεί ο ανωτέρω μηχανισμός στις αιτήσεις αναιρέσεως που ασκούνται κατά αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου η οποία αφορά απόφαση ανεξάρτητου τμήματος προσφυγών ενός οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης ο οποίος δεν περιλαμβάνεται μεν στον κατάλογο του άρθρου 58α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά στο πλαίσιο του οποίου υφίστατο, την 1η Μαΐου 2019, τέτοιο ανεξάρτητο τμήμα προσφυγών. Ειδικότερα, οι εν λόγω αιτήσεις αναιρέσεως αφορούν υποθέσεις οι οποίες έχουν ήδη έχουν αποτελέσει αντικείμενο διπλού ελέγχου, κατ' αρχάς από ανεξάρτητο τμήμα προσφυγών και στη συνέχεια από το Γενικό Δικαστήριο, και, επομένως, διασφαλίζεται πλήρως το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

(14) Αφετέρου, πρέπει να επεκταθεί ο προαναφερθείς μηχανισμός και στις διαφορές σχετικά με την εκτέλεση συμβάσεων που περιλαμβάνουν ρήτρα διαιτησίας, υπό την έννοια του άρθρου 272 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τούτο διότι, στο πλαίσιο των διαφορών αυτών, το Γενικό Δικαστήριο δεν καλείται να εφαρμόσει επί της ουσίας της ένδικης διαφοράς παρά μόνο το εθνικό δίκαιο στο οποίο παραπέμπει η ρήτρα διαιτησίας, χωρίς κατ' αρχήν να εγείρονται ζητήματα σημαντικά για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 50 του πρωτοκόλλου αριθ. 3 περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Οργανισμός) αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«Το Γενικό Δικαστήριο συνεδριάζει κατά τμήματα, αποτελούμενα από τρεις ή πέντε δικαστές. Οι δικαστές εκλέγονται μεταξύ τους τους προέδρους των τμημάτων. Οι πρόεδροι των πενταμελών τμημάτων εκλέγονται για τρία έτη. Η θητεία τους μπορεί να ανανεωθεί μία φορά.

Το Γενικό Δικαστήριο μπορεί επίσης να συνέρχεται ως τμήμα μείζονος συνθέσεως, ως τμήμα διευρυμένης συνθέσεως, ενδιάμεσης μεταξύ της πενταμελούς και της μείζονος συνθέσεως, ή με μονομελή σύνθεση.

Ο κανονισμός διαδικασίας καθορίζει τη σύνθεση των τμημάτων καθώς και τις περιπτώσεις και τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για να συνέρχεται το Γενικό Δικαστήριο σε κάθε έναν από τους ανωτέρω δικαστικούς σχηματισμούς.»

Άρθρο 2

Στον Οργανισμό παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 50β

1. Το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εμπίπτουν αποκλειστικώς σε έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους τομείς:

- το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας,
- τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως,
- τον τελωνειακό κώδικα και τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία,
- την αποζημίωση των επιβατών και την παροχή βοήθειας σε αυτούς,
- το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου.

2. Κάθε αίτηση που υποβάλλεται δυνάμει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο διαβιβάζει την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως στο Γενικό Δικαστήριο, αφού εξακριβώσει, κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό διαδικασίας του, ότι αυτή εμπίπτει αποκλειστικώς σε έναν ή περισσότερους από τους τομείς της πρώτης παραγράφου.

3. Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως οι οποίες διαβιβάζονται στο Γενικό Δικαστήριο ανατίθενται, κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό διαδικασίας του, σε τμήματα που ορίζονται προς τον σκοπό αυτόν. Στις υποθέσεις αυτές, ορίζεται γενικός εισαγγελέας κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό διαδικασίας.»

Άρθρο 3

Το άρθρο 58α του Οργανισμού αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Υπόκειται σε έγκριση του Δικαστηρίου η εξέταση αιτήσεως αναιρέσεως που ασκείται κατά αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου η οποία αφορά απόφαση ανεξάρτητου τμήματος προσφυγών ενός εκ των κατωτέρω οργάνων και οργανισμών της Ένωσης:

α) του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

- β) του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών,
- γ) του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων,
- δ) του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Αεροπορική Ασφάλεια,
- ε) του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας,
- στ) του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης,
- ζ) της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών,
- η) της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών,
- θ) της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων,
- ι) του Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Η διαδικασία που προβλέπεται στην πρώτη παράγραφο εφαρμόζεται επίσης στις αιτήσεις αναιρέσεως που ασκούνται κατά:

- των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες αφορούν απόφαση ανεξάρτητου τμήματος προσφυγών, συσταθέντος μετά την 1η Μαΐου 2019 στο πλαίσιο οποιουδήποτε άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης, το οποίο πρέπει να επιληφθεί πριν ασκηθεί ένδικο βοήθημα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,
- των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες αφορούν την εκτέλεση συμβάσεως που περιέχει ρήτρα διαιτησίας κατά την έννοια του άρθρου 272 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Η εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως εγκρίνεται, εν όλω ή εν μέρει, κατά τα ειδικώς προβλεπόμενα στον κανονισμό διαδικασίας, όταν η αίτηση αυτή εγείρει σημαντικό ζήτημα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

4. Η απόφαση σχετικά με την έγκριση ή μη της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως αιτιολογείται και δημοσιεύεται.»

Άρθρο 4

1. Οι υποβληθείσες δυνάμει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον του Δικαστηρίου την πρώτη ημέρα του μηνός ο οποίος έπεται της ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού εκδικάζονται από το Δικαστήριο.

2. Δεν υπόκεινται στον μηχανισμό προηγούμενης εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως οι αιτήσεις αναιρέσεως κατά αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες αφορούν απόφαση ανεξάρτητου τμήματος προσφυγών ενός από τα όργανα ή τους

οργανισμούς της Ένωσης που μνημονεύονται στο άρθρο 58α, παράγραφος 1, στοιχεία ε' έως ι', και οι αιτήσεις αναιρέσεως κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου τις οποίες αφορά η δεύτερη περίπτωση του άρθρου 58α, παράγραφος 2, εφόσον έχουν κατατεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται του μηνός της δημοσιεύσεώς του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Παράρτημα 1

Υποθέσεις εισαχθείσες ενώπιον του Δικαστηρίου μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2017 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2022 – Κατανομή με βάση τη φύση των διαδικασιών

	2017	%	2018	%	2019	%	2020	%	2021	%	2022 ⁽¹⁾	%
Προδικαστικές παραπομπές	533	72,1%	568	66,9%	641	66,4%	557	75,6%	567	67,7%	420	66,7%
Ευθείες προσφυγές	46	6,2%	63	7,4%	41	4,2%	38	5,2%	29	3,5%	28	4,4%
Αιτήσεις αναιρέσεως ⁽²⁾	147	19,9%	199	23,4%	266	27,5%	131	17,8%	232	27,7%	174	27,6%
Αιτήσεις γνωμοδοτήσεως	1	0,1%		0,0%	1	0,1%	1	0,1%		0,0%		0,0%
Ειδικές διαδικασίες ⁽³⁾	12	1,6%	19	2,2%	17	1,8%	10	1,4%	10	1,2%	8	1,3%
Σύνολο	739		849		966		737		838		630	

⁽¹⁾ Υποθέσεις εισαχθείσες μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2022 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2022.

⁽²⁾ Περιλαμβάνονται τόσο οι αιτήσεις αναιρέσεως βάσει του άρθρου 56 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και οι κατά το άρθρο 57 του ίδιου πρωτοκόλλου αιτήσεις αναιρέσεως κατά διατάξεων επί αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων και κατά διατάξεων επί αιτήσεων παρεμβάσεως.

⁽³⁾ Ως «ειδικές διαδικασίες» νοούνται: η δικαστική αγωγή, ο καθορισμός των δικαστικών εξόδων, η διόρθωση αποφάσεως, η αίτηση λόγω παραλείψεως του Δικαστηρίου να αποφανθεί, η ανακοπή ερημοδικίας, η τριτανακοπή, η ερμηνεία αποφάσεως, η αναθεώρηση αποφάσεως, η εξέταση προτάσεως του πρώτου γενικού εισαγγελέα για επανεξέταση αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, η κατάσχεση εις χείρας τρίτου και οι υποθέσεις ασυλίας.

Παράρτημα 2

Υποθέσεις περατωθείσες από το Δικαστήριο μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2017 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2022 – Κατανομή με βάση τη φύση των διαδικασιών ⁽¹⁾

	2017	%	2018	%	2019	%	2020	%	2021	%	2022 ⁽²⁾	%
Προδικαστικές παραπομπές	447	63,9%	520	68,4%	601	69,5%	534	67,4%	547	70,9%	382	68,0%
Ευθείες προσφυγές	37	5,3%	60	7,9%	42	4,9%	37	4,7%	30	3,9%	32	5,7%
Αιτήσεις αναιρέσεως ⁽³⁾	198	28,3%	165	21,7%	210	24,3%	204	25,8%	183	23,7%	142	25,3%
Αιτήσεις γνωμοδότησεως	3	0,4%		0,0%	1	0,1%		0,0%	1	0,1%	1	0,2%
Ειδικές διαδικασίες ⁽⁴⁾	14	2,0%	15	2,0%	11	1,3%	17	2,1%	11	1,4%	5	0,9%
Σύνολο	699		760		865		792		772		562	

⁽¹⁾ Τα παρατιθέμενα αριθμητικά στοιχεία (μη επεξεργασμένα αριθμητικά στοιχεία) αντιστοιχούν στο σύνολο των υποθέσεων, μη λαμβανομένων υπόψη των περιπτώσεων συνεκδικάσεως (ένας αριθμός υποθέσεως = μία υπόθεση).

⁽²⁾ Υποθέσεις περατωθείσες μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2022 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2022.

⁽³⁾ Περιλαμβάνονται τόσο οι αιτήσεις αναιρέσεως βάσει του άρθρου 56 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και οι κατά το άρθρο 57 του ίδιου πρωτοκόλλου αιτήσεις αναιρέσεως κατά διατάξεων επί αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων και κατά διατάξεων επί αιτήσεων παρεμβάσεως.

⁽⁴⁾ Ως «ειδικές διαδικασίες» νοούνται: η δικαστική αρωγή, ο καθορισμός των δικαστικών εξόδων, η διόρθωση αποφάσεως, η αίτηση λόγω παραλείψεως του Δικαστηρίου να αποφανθεί, η ανακοπή ερημοδικίας, η τριτανακοπή, η ερμηνεία αποφάσεως, η αναθεώρηση αποφάσεως, η εξέταση προτάσεως του πρώτου γενικού εισαγγελέα για επανεξέταση αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, η κατάσχεση εις χείρας τρίτου και οι υποθέσεις ασυλίας.

Παράρτημα 3

Προδικαστικές υποθέσεις περατωθείσες από το Δικαστήριο μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2017 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2022 στους συγκεκριμένους τομείς τους οποίους αφορά το νομοθετικό αίτημα

Πίνακας 1: Αριθμός υποθέσεων*

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	Σύνολο
Φόρος προστιθέμενης αξίας	53	47	53	50	51	32	286
Ειδικοί φόροι καταναλώσεως	5	3	4	3	5	5	25
Τελωνειακός κώδικας	11	0	7	4	6	2	30
Δασμολογική κατάταξη	5	6	6	7	7	1	32
Αποζημίωση των επιβατών και παροχή βοήθειας σε αυτούς	24	64	28	39	63	19	237
Δικαιώματα εκπομπής αερίων θερμοκηπίου	3	5	3	3	6	1	21
	101	125	101	106	138	60	631

* Εξυπακούεται ότι οι υποθέσεις που εμπίπτουν σε περισσότερους εκ των ως άνω συγκεκριμένων τομέων λαμβάνονται υπόψη μόνο μία φορά και κατατάσσονται με βάση τον τομέα του κυρίου αντικειμένου τους.

Πίνακας 2: Ποσοστό που αντιπροσωπεύουν ανά έτος οι περατωθείσες υποθέσεις στους συγκεκριμένους τομείς επί του συνολικού αριθμού των περατωθεισών υποθέσεων

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	Σύνολο
Αριθμός υποθέσεων στους συγκεκριμένους τομείς τους οποίους αφορά το νομοθετικό αίτημα	101	125	101	106	138	60	631
Συνολικός αριθμός των περατωθεισών υποθέσεων	447	520	601	534	547	382	3031
	22,60%	24,04%	16,81%	19,85%	25,23%	15,71%	20,82%

Πίνακας 3: Δικονομική μεταχείριση των υποθέσεων αυτών κατά την κρίσιμη περίοδο

	Συνολικός αριθμός υποθέσεων	Δικαστικός σχηματισμός *			Προτάσεις
		Τμήμα μείζονος συνθέσεως	Πενταμελές τμήμα	Τριμελές τμήμα	
Φόρος προστιθέμενης αξίας	286	2	113	139	113
Ειδικοί φόροι καταναλώσεως	25	0	12	8	8
Τελωνειακός κώδικας	30	0	17	11	14
Δασμολογική κατάταξη	32	0	0	29	2
Αποζημίωση των επιβατών και παροχή βοήθειας σε αυτούς	237	1	43	20	16
Δικαιώματα εκπομπής αερίων θερμοκηπίου	21	0	11	7	10
	631	3	196	214	163

* Η διαφορά μεταξύ του συνολικού αριθμού των υποθέσεων που εμπίπτουν σε ορισμένο τομέα και του συνόλου των υποθέσεων που έχουν περατωθεί από τους δικαστικούς σχηματισμούς του Δικαστηρίου οφείλεται κατά βάση στην ανάκληση ορισμένων αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως και στην περάτωση της οικείας υποθέσεως με διάταξη του Προέδρου περί διαγραφής.